

JAK JSME VĀ•NOĀCENĀŠ VĀŠĀ TILI

ĀĀEtvrtak, 27 prosinec 2018

KaĀ¾dĀ½ rok si po ĀjtĀ›droveĀ•ernĀ- veĀ•eĀ™i pouĀjtĀ-me lodiĀ•ky z oĀ™echovĀ½ch skoĀ™Ājpek. Tento rok, v rĀjmcí dodrĀ¾ovĀjnĀ- tradice, jsem se rozhodla, Ā¾e synka nauĀĀ-m, jak lodiĀ•ky i pĀ™ipravit. ManĀ¾el nakoupil vlaĀjská© oĀ™echy, jĀj je pĀ™inesla do kuchynĀ› a dala synkovi: "TasnaĀ¾ se". A zaĀ•ala debata s nevrĀ½m juniorem: "MĀ› se vĀbec nechce, a stejnĀ›, vĀ¾dyĀ≠ jsme lodiĀ•ky nikdy nepouĀjtĀ›li". TakĀ¾e zdĀvodĀ›uju, vysvĀ›tlujuĀ€!

Ā€žBa ne, pouĀjtĀ-me

je pĀ™eci kaĀ¾dĀ½ rok, tohle nenĀ- zrovna kvalitnĀ- vĀ½mluva. Jednou se to musĀ-Āj nauĀ•it i ty. Pak, aĀ¾ jednou budeĀj chtĀ-t, nebudeĀj vĀ›dĀ›t jak na to.." Ale to uĀ¾ hodnĀ½ manĀ¾el zasahoval: "JĀj lodiĀ•ky pĀ™ipravĀ-m rĀjd", a sĀjpal se po oĀ™echĀjch. JenĀ¾e, v rĀjmcí udrĀ¾enĀ- vĀ™elĀ© rodinnĀ© atmosféry odpovĀ-dĀjm: "Ā½dnĀ½ takovĀ½, zase by to tatĀ-nek za tebe udĀ›lal, jako vĀ¾dycky vĀjecho? Tak to ne..., ne a ne a ne, musĀ-Āj to dneska zvlĀ›dnout sĀjm!"

Synek tedy s

vervou praĀjtil do prvnĀ-ho oĀ™echu, naĀ•eĀ¾ jedna pĀ›lka tĀ©mĀ›Ā™ odstĀ™elila psa, kdeĀ¾to druhĀj se totĀjlnĀ› rozdrobila. DalĀjĀ-m oĀ™echem zasĀjhl mĀ›, lednici, mikrovlnku a psa.

"PoĀ•kej, to

se musĀ- jinak..." snaĀ¾ila jsem se nĀ›jak zabrĀ›nit ĀºrazĀ-m.

"Tak chceĀj

snad, abych se to nauĀ•il sĀjm?"

PĀ™ibliĀ¾nĀ› pĀjtĀ½

oĀ™ech mĀ›l tĀ©mĀ›Ā™ polovinu skoĀ™Ājpký zachovalou. "Tohle uĀ¾ staĀĀ-, to je docela dobrĀj loĀ•ka", Ā™ekl s pĀ™ehledem.

"To snad

nemysĀ-Āj vĀjĀ¾nĀ›, kdo by takovĀ½ho chcĀ-pĀjka vĀ›bec mĀ›l odvahu postavit na vodu?"

"TatĀ-nek,

ne?", Ā™ekl s vĀ›tĀjĀ-m zĀjmem junior. Po cca 45 minutĀjch a totĀjlnĀ› rozmlĀjcenĀ©m asi kilu oĀ™echĀ›, jsme byli schopni vybrat Ājest pĀ›knĀ½ch a hlavnĀ› pouĀ¾itelnĀ½ch skoĀ™Ājpek.

O nĀ›kolik hodin

pozdĀ›ji stojĀ-me vĀjichni nad lavĀ›rem s vodou. "KaĀ¾dĀ½ si musĀ- svou lodiĀ•ku postavit na vodu sĀjm!", organizuji vĀ›ĀjtebnĀ- rituĀjli.

Dcerka zcela

nekompromisnĀ› svou skoĀ™Ājpkou odpĀjvila manĀ¾elovu loĀ•ku, kterĀj se s nebezpeĀ•nĀ½m kymĀjcenĀ-m vydala na cestu po okraji lavĀ›ru.

Dcerka:

"Jeee, tatĀ-nek nĀj›s letos opustĀ-..."

ManĀ¾el: "Jakto,

vĀ¾dyĀ≠ ty si mĀ› pĀ™ece odstrĀ•ila!"

Dcerka: "Ale

odplaval sis sĀjm..Ā€œ

Synek: "Ženo, když vÁichni, tak vÁichni " tak pro nemÁj nÁj pes svoji lodiÁku?"

OK, pro klid v rodinÁ zvedÁm extra skoÁjpku, zapaluj svÁÁku. Když ji drÁ-m asi tÁicet cm nad vodou, nÁjak zÁhadnÁ mi vylÁtÁ z ruky a se silou kilovÁho zÁivaÁ- padÁj pÁ-mo doprostÁed na dno lavÁru.

"Á, maminka letos zabije naÁjeho pejska."

"Jojo , utopÁ- ho!"

"Vypadne jÁ- z ruky a zlomÁ- si vaz!"

RozebÁ-rÁjnÁ- potenciÁlnÁ-ch smrtÁ- naÁjeho mazlÁ-Áka pÁeruÁjÁ- informace dcery, Áe synek uÁ umÁ-rÁj.(Aka: dohoÁÁ-vÁj jeho svÁ-Áka.)

Dcerka:

"No, nejdÁ-v umÁe on, pak tatÁ-nek, pak maminka a nakonec umÁu jÁj. Helejte, koukejte, brÁjcha uÁ umÁel!" Synek: "ŽNojo,

koukni, maminka se taky nÁjak cukÁ! (PlamÁ-nek na mojÁ- lodiÁce se mihotÁj, stÁ-davÁ zhasÁ-nÁj a rozhoÁ

Dcerka: "Koukej, mamince se nÁjak nechce umÁÁ-t."

Nakonec jsme

teda umÁeli vÁichni. Byla to fakt vÁelÁj rodinnÁj vÁjnoÁnÁ- atmosféra s mÁmi teenagery. No, aspoÁ Áe mÁjme na VÁinoce veselo.

Tak jeÁtÁj

jednou, vÁjem a dodateÁnÁ " ÁjÁastnÁ a veselÁ, a aÁ vaÁje lodiÁky plujÁ- pohodovÁ a klidnÁ! Lenka